

Ścieżka życia – dzień czterdziesty

Dzieje Apostolskie 18,23 – 28

Dzisiejsze czytanie wprowadza nas w trzecią wyprawę misyjną Apostoła Pawła. Była najdłuższą z Pawłowych misji. Trwała między rokiem 52/53 do 56. Medytacja tekstu odkrywa przed nami trzy zagadnienia przydatne kroczącym ścieżką życia.

Po pierwsze wpatrując się w postawę Pawła apostoła odkrywamy potrzebę umacniania uczniów. Paweł przechodząc krainy, gdzie wcześniej ewangelizował umacnia uczniów. On wie, że po wyznaniu wiary w Jezusa życie człowieka się zmienia. Zmienione zostają wszystkie relacje. Pojawiają się bracia i siostry oraz nowi starzy wrogowie. Paweł wypełnia rolę formatora. Wspiera tych którzy idą za Jezusem.

Po drugie małżeństwo Pryscylli i Akwili jest przykładem tych, którzy są współpracownikami Pawła. Nawet gdy nie ma Pawła, oni nie tracą inicjatywy. Nie są bierni. To aktywni świeccy, którzy znają swoją wiarę i potrafią posłużyć, pomóc temu kto jak Apollos posiada cząstkową znajomość Jezusa. To co zdumiewa, nie przestraszyli się autorytetu i uczoności Apollosa, ale słysząc to co mówi pokazali mu czego w jego nauczaniu brakuje. Tego samego Apollosa spotkamy później w Koryncie. Warto więc troszczyć się o rozwój swojej wiary i wiedzy, aby porównywać to co się w Kościele słyszy aby nie dać się zachwiać w swojej wierze i być gotowym pomóc temu kto widzi cząstkowo.

Po trzecie wreszcie widzimy Apollosa w Achai, który uchyla twierdzenia Żydów i udowadnia z Pism, że Jezus jest Mesjaszem. To co robi Apollos można nazwać apologetyką. On wykazuje prawdziwość wiary Chrześcijan i obala twierdzenia jej przeciwnie. W duchowym życiu trzeba nam pamiętać, żeby badać fundamenty naszych poglądów. Dlaczego wierzę Biblii? Czym Biblia różni się od innych ksiązek? Kim jest Jezus Chrystus? Dlaczego Kościół Katolicki jest prawdziwym Kościołem? To tylko niektóre z pytań zadawanych dzisiaj na które opowiada nam apologetyka. Pamiętam jak ważną dla mnie był lektura książki:

„Więcej niż cieśla.” Dziś już zaliczana do klasyki i trochę niesłusznie zapomniana pamiętam jak w drugiej połowie lat osiemdziesiątych minionego wieku prostowała nasze myślenie wykazując, że nasza wiara jest racjonalna.

Dzisiaj więc zachęcam do postawienia sobie pytań albo poszukania pytań z jakimi zmagają się świat. A potem studium, modlitwa i raz jeszcze studium aby jak Apollos pomóc ludziom w odkryciu prawdy, która jest w Jezusie. Szabat szalom. Adam prezbiter